

er af allerstørste Betydning at faa at vide, hvorledes Drengens hjemlige Forhold have været. Hvorledes kan denne Forstander for Gølsted Skolehjem, der for Resten har anlagt Sag mod det ærede Medlem, der sidder her ved min Side, (Marott), fordi det Blad, han redigerer, har indeholdt et Angreb paa Gølsted Skolehjem, sige, at denne Dreng er altid bleven godt behandlet, og at der er gjort alt for, at han kunde blive et hæderligt Menneske, en Dreng, der kommer fra et Hjem, hvor Moderen er løvsagtig og løber sin Vej, altsaa fra et Hjem, der næsten er det sørgeligste, en Dreng kan have? Følgen er, at denne Dreng maa gaa rundt med et daarligt Skudsmaal, der paavirker de Folk, som faa med ham at gøre, og tilslører det Forhold, at Drengen er kommen paa gale Veje, da han har lidt af Stivkrampe og er aandelig svækket. Men hvor kan saa en Forstander sige, at han er upaalidelig, lumsk, tyvagtig, uærlig og ikke til at komme til Rette med? Alle de Bestyrelsesmedlemmer, Mænd og Kvinder, der staa for vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter, bør søge at skaffe sig Kundskab om alle Forhold, vedrørende de enkelte Børn, ikke alene om Faderen og Moderen, men, saavidt det kan lade sig gøre, endnu grundigere. Alle Forhold have Betydning, for at vedkommende kan lære at forstaa og behandle Børnene. Det ere vi alle enige om, ingen vil modsætte sig det. Lad os saa kræve det og lad det blive en af de Op-gaver, som det Udvalg, der bliver nedsat, kommer til at beskæftige sig med.

Jeg nægter ikke, at der er sket Fremskridt, vi ere i stadig Udvikling, hvor meget jeg end har at indvende mod den nuværende Overinspektør, fordi jeg synes, hele hans Grundsyn er galt og i Strid med, hvad man kræver fra frisindet og human Side og fra uddannet pædagogisk Side. Han har ikke været uberørt af den Kritik, der har været fremme i de senere Aar fra den ene og den anden Side. Lad mig blot notere, at nu er der eller vil blive etableret et Lægetilsyn med Børnehjem, Opdragelsesinstitutioner og lignende, som vil blive særdeles fortrinligt. Det Cirkulære, der er udsendt, have nogle Børnehjemsbestyrelser ønsket noget mildnet, de ønske ikke saa effektivt Lægetilsyn. Jeg vil sige, vi skulle netop have et kraftigt Lægetilsyn. Her har Overinspektionen Ret. Der er nemlig paa disse Børnehjem og Opdragelsesanstalter mange Børn, som ere abnorme og i mangfoldige Tilfælde lide under Føl-

gerne af, at deres Forældre ofte have ført et udskejende Liv enten i seksuel Henseende eller med Hensyn til Drik. Lægetilsyn er udmærket. Der er ligeledes sket et Fremskridt med Hensyn til de Lærerkrafter, der ere knyttede til vore Børnehjem, og jeg er det ærede Medlem fra Kællerup (Jensen-Knudstrup) taknemmelig derfor, han er Medlem af en Bestyrelse for et Børnehjem, og han har paa Grundlag af Selvsyn draget dette Spørgsmaal frem, underbygget med mange gode Grunde. Det, at det ærede Medlem har draget det frem, har i hvert Fald bidraget til, at Spørgsmaalet er blevet brændende for Overinspektionen, og jeg kan ikke tro, at man fremtidig vil knytte Lærerkrafter til Børnehjem og Opdragelsesinstitutioner saaledes, som man tidligere har kunnet gøre og har gjort. Kritikken har været nødvendig, og jeg indrømmer, at denne Kritik kan være ubehagelig og kan let skabe Uro, men paa den anden Side: Den skal til, naar Myn-dighederne ikke gøre deres Pligt.

Det ærede Medlem vil maaske have bemærket, at der for nogle Dage siden stod i et herværende Blad, „Dannebrog“, en Artikel om mig. Der stod, at jeg var bleven idømt en Bøde paa 200 Kr. og Sagsomkostninger for et Angreb paa en Lærer ved et Børnehjem — for øvrigt har det kostet mere, for Omkostningerne til min Sagfører var 169 Kr., saa det var halvfemte Hundrede Kr. i alt. Men „Dannebrog“ syntes ikke at være tilfreds dermed, det aftrykte vedkommende i Straffelovparagraf og argumenterede ud fra den Opfattelse, at egentlig skulde jeg have været idømt 6 Maaneders simpelt Fængsel, for det var uforskammet af mig at kritisere denne Børnehjems lærer. Her er Udskriften af Vidneforhørene i denne Sag om Lærer Ole Petersen, som ikke er Lærer, men kaldes det. Han har virket omkring ved en Række Børnehjem i Danmark, undertiden ganske kort, saaledes ved „Roskilde Hvile“, hvor man ikke kunde bruge ham. Det, jeg kritiserede, var, at denne Mand tillod sig Uhøviskhed og Krænkelser af Blufærdigheden paa selve Hjemmet. Jeg har omtalt det i Forbindelse med andre Sager. Jeg førte to Vidner, nemlig de to Plejemødre paa Hjemmet, og der blev blandt andet rettet det Vidnespørgsmaal . . .

Formanden: Jeg indser ikke, at denne Refereren af Vidneførsel og Domme staaer i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag.